

придружени отъ по двама палачы и двама калугеры. Тѣ сичкытѣ бѣхъ прижълѣлы и блѣдны и мнозина отъ тѣхъ като не можахъ да вървѣтъ, носяхъ са отъ палачытѣ и калугерытѣ. Злополучныйтѣ Еммануилъ Аргозо вървѣше най подирѣ отъ другытѣ. Като бѣхъ испотрошени тѣлеснытѣ му членове, ослабнѣль отъ душевнытѣ си страдаія, отъ дѣтата на затвора, отъ мѣкытѣ съ водата който го бѣхъ докарали да пие кровь, Еммануилъ Аргозо не можеше да върви. Краката му изгорены доро до жылтѣ не можахъ да го удържатѣ. Двама сбирове го носяхъ и двама калугеры който му помагахъ подканяхъ го да са покае. Но бѣдныитѣ графъ де Чевалось, виждаше са че бѣ изгубилъ и самото съзнание на съществуваніе си. Блѣдного му лице и маше вече мъртвешкый цвѣтъ, и мѣтвытѣ му и неподвижны очы приличахъ като на умирающъ, който е вече готовъ да остави земята и обрѣца може бы очы кѣмъ друго отечество. Кой може да истълкува таинството на предсмъртнытѣ мѣкы и на смъртъта, на высшата тѣзи борба на земныя образъ и на невещественныя челоуѣкъ?

Народътъ като гледаше бывшыя свой управитель, праведныя този кроткъ и челоуѣколюбивъ мѣжъ, когото обичаше като свой баща, нажали са до сълзы, но не смѣ яше да покаже състраданіята си. Мнозина си наведохъ главытѣ и заулихъ лицата си съ рѣцѣ за да си скрыѣтъ сълзытѣ и са преструвахъ че са молѣтъ. Въ минутата когато осѣденытѣ на огнь излѣзвахъ изъ тъмницытѣ, Гардунцытѣ намѣсены въ народа съ броеницы въ рѣцѣ и предводимы отъ Мандаменто, намѣстихъ отъ двѣтъ страны на жертвытѣ и вървѣхъ заедно като са моляхъ найнабожно. Двама *уаны* юначны и силны вървѣхъ близу до управителя, и множество *живаты* вървѣхъ отпредъ и отъ подирѣ като мърморяхъ молитвы и показвахъ голѣмо благочестіе. Множество другы *Гардунцы* размѣсихъ са въ на-